

EMPERYALİZMİN AKIL HOCASI BİR HALK DÜŞMANI:

Zbigniew Brzezinski

Egemen sınıflar ne yaparlarsa yapsınlar halkları bütünüyle belleksiz hale getiremezler. Belki zayıflatabilirler halkların hafızasını, sakatlayabilirler. Ya da ters-düz edebilirler tarihsel gerçekleri. Fakat bütünüyle başarılı olamazlar.

Halklar unutmazlar...

Halklar hatırlarlar...

Ki tarihsel ilerleme, eş deyişle halkların geleceğe yürüyüşü, bu unutmama özelliğinden, bu hatırlama eyleminden bağımsız bir ölçü değildir.

Halklar bağrından çıkan kahramanları unutmadıkları gibi, son tahlilde tarihin çöp tenekesine gidecek ve orada sonsuza dek unutulacak olan sömürücüleri, zalimleri, katliamcılarını da unutmazlar.

Halklar düşmanlarını-halk düşmanlarını-unutmazlar. Ve zaten halk düşmanlarını tarihin o dipsiz çöp tenekesinde sonsuza dek unutturacak olan da budur: Düşmanı unutmamak...

Zbigniew Brzezinski...

İşte o da dünya halklarının asla unutmaması gereken düşmanlarından biridir. Emperyalistlerin akıl hocası, bir halk düşmanıdır. Ve bu yazı

klasik doyurucu bir biyografi olamayacağını farkındadır. Bu yazı Zbigniew Brzezinski'nin, unutulmamacak halk düşmanları listesinin önemli isimlerinden biri olduğunun altını çizmeyi amaçlamaktadır.

Siyaset uzmanı...

Mayıs ayında öldüğünde televizyon ve gazetelerde "siyaset uzmanı" denildi onun için. Doğruydum. Evet, bir siyaset uzmanıydı o. Ve fakat bu ve bunun gibi kavramların bilinçli bir tercih olarak üretildiği, kullanıldığı da malum. En özet ifadeyle halk düşmanlığına mesleki bir kılıf giydirme çabasıdır söz konusu olan... O bir uzmandı; tüm ömrünü Amerikan emperyalizminin çıkarlarına adanmış, bunun için kafa yormuş, politikalar, stratejiler üretmiş bir uzman. Yani uzman bir halk düşmanı, uzman bir emperyalist akıl...

Biliniz, emperyalizmin paralı uşakları çoktur. Her alanda bilimin her dalında, ekonomide, siyasette, kültür-sanatta... bilgi ve yeteneklerini emperyalizmin, tekellerin hizmetine sunarlar. Bunun karşılığını da alırlar elbette. Ne var ki Brzezinski'yi sadece onlardan biri olarak görmek-eminiz ki buna kendisi de karşı çıkardı-yanlış olacaktır. O, emperyalizmin maaşlı bir kadrosu olmanın çok ötesindedir.

Brzezinski tepeden tırnağa bir emperyalisttir. Şu ya da bu tekelin-sermaye gücünün sahibi olup olmaması önemsizdir. Onun bütün beyin kıvrımları emperyalist ideolojiyle, emperyalizmin kan emici saldırgan politikalarıyla doludur.

O Bir Amerikalı...

1928'de Polonya'nın başkenti Varşova'da doğmuş olsa da, bir göçmen olsa da, o tepeden tırnağa ve en az Sam Amca kadar Amerikalıdır. Ve zaten Amerikalı olmak, söz konusu olan Brzezinski gibi halk düşmanlarıysa, bir milliyet-vatandaşlık meselesi değil, ideolojik ve sınıfsal bir varoluş, tercih meselesidir.

Ömrünü emperyalizmin çıkarlarına adanmak da elbette bir insanın kendi ulusuna yapabileceği en büyük ihanettir.

Başkanlar kadar Başkandı. Belki de Daha Fazla...

Harvard'dan siyasal bilgiler doktorasını "Sovyetler Birliği'nde Totaliter Sistem" adını taşıyan teziyle alan Brzezinski, Jimmy Carter'den Barack Obama'ya kadar bir çok ABD başkanıyla birlikte çalıştı. Onlara danışmanlık yaptı. Onların akıl hocasıydı. ABD başkanları onun ürettiği "ulusal güvenlik politikaları"ni hayata

geçirdiler. Ulusal güvenlik politikalarının da emperyalist saldırganlık politikaları olduğu, dünya halklarına karşı sürdürülen savaşın politika ve taktikleri olduğu elbette tartışılmaz.

Başkanlar kadar başkandı o, belki de daha fazla. Öyle ki onun için-ve kendisi gibi bir "siyaset uzmanı" olan Kissinger için-"ABD'de iki başkan vardır, Brezinski ve Kissinger" deniliyordu. SSCB ve bir bütün olarak sosyalizme karşı sürdürülen "soğuk savaş"ın kurmay heyetinden. ki, bu amaçla David Rockefeller tarafından 1973'de kurulan üçlü komisyon'un ilk direktörüydü.

"Yeşil Kuşak" Projesinin yaratıcısıydı...

ABD'nin, emperyalist-kapitalist sistemin en büyük düşmanı, en büyük tehdit elbette sosyalizmdi. Sovyetler Birliği'nin varlığı emperyalizm başta Ortadoğu olmak üzere dünya üzerindeki hakimiyet emellerinin önünde engeldi. Sovyetler Birliği'nin etkisi, gücü engellenmeliydi. Brzezinski, işte bu doğrultuda, Sovyetler birliği'ne karşı Yeşil Kuşak projesinin mimarıydı...

"ABD Ulusal Güvenlik İşleri Danışmanı . BREZEZİNSKİ, kendi adını verdiği doktrininde şöyle diyor: "Bölgede Türkiye'den Pakistan'a kadar uzanan bir bunalım kuşağı vardır. Bu bunalım tüm bölgeyi etkilemektedir. Sovyetler, bu bunalımı Batı'nın bağımlı olduğu Körfez petrolünü kontrol edecekleri bir fırsat yaratacağı umuduyla kışkırtmaktadır" Ve BREZEZİNSKİ bu durumda İran, Pakistan ve Türkiye'den oluşan bir' koruyucu kuşak' oluşturulmasını ve Pakistan, Suudi Arabistan, Türkiye'ye arasında 'anlaşış birliği' kurulmasını ister. Yıl 1979'dur; henüz şah iktidardadır. Şah (İran'da, Bizim notumuz) devrilince bu plan bozulur, Türkiye'nin önemi artar" (Haklıyız Kazanacağız Cilt 1, sayfa: 434-435)

Ve plan bozulunca önemi artan Türkiye'de neler olacağı da biliriz hepimiz. Türkiye, daha etkin ve kullanışlı bir işbirlikçi olmalıdır. Ama büyüyen devrimci mücadele bunun önünde engeldir. O halde, Türkiye halklarının payına bu proje kapsamında bir askeri faşist cunta düşecektir. Ki bu satırlar 12 Eylül Askeri Faşist Cuntası'nın emperyalizmle ilişkisini, onun açısından gerekliliğini de ortaya koyar. Brzezinski, hiç kuşku yok ki, darbeci şeflerin de akıl hocasıdır...

Diğer yandan Yeşil Kuşak Projesinin bir ayağı da Sovyetler Birliği'ne Amerika'nın hegemonyasını kabul etmeyen iktidarlara karşı, hatta kimi ulusal-sosyal kurtuluş mücadelesi yürüten ilerici, devrimci örgütlere karşı islamcı örgütlerin oluşturulması ve eğitilip silahlandırılmasıydı. Brzezinski buna özel önem verdi. Bir yandan Amerikancı siyasal islamcılığın önü açılacaktı . Bir yandan da Sovyetler Birliği ve ulusal bağımsızlığını korumaya çalışan ülkeler hedef olarak gösterilecekti.

Tanrın değil fakat Amerika'nın o dönem Taliban ve benzeri islamcı güçlerin yanında olduğu doğrudu. Ve onlar, Amerika'nın çıkarlarına hizmet ettikleri sürece, "haklı bir mücadele" vereceklerdi(!) Ki daha sonra aynı Taliban'ı ve islamcı kimi örgütleri "terörizm", "düşman" ilan edecek; bunlara karşı savaş adı altında emperyalist saldırganlığına "terörizme karşı mücadele", "özgürlük mücadelesi" kılıflarını giydirecekti Amerikan emperyalizmi. Dünya halkları" ya benden yanasın ya düşmanın" tehdidiyle karşı karşıya kalacaktı. Ve uzak değil, hatırlanır; emperyalist Amerika Irak ve Afganistan'a "demokrasi ve özgürlük" götürecekti. Bugün Suriye'ye

götürmeye çalıştığı gibi... El-Kaide, İŞİD vb. örgütler Brzezinski'nin yaratıcısı olduğu Yeşil kuşak projesinin dünya halklarına sunduğu armağanlar olacaktı...

Brzezinski'ler Açık Sözlü Olurlar...

Brzezinski, açık sözlüdür. Yeşil Kuşak projesiyle hedeflerinin ne olduğunu, her koşulda belirleyici olanın emperyalist sistemin çıkarları olduğunu da açıkça belirtir ve savunur. Yeşil Kuşak projesi, kazandırmıştır... Gerisi çokta önemli değildir. 1998 yılında bir söyleşisinde Brzezinski bunu şöyle açıklar: "Dünya tarihinde hangisi daha önemli? Taliban mı yoksa Sovyetler İmparatorluğunun çöküşü mü? Bzı heyecanlı Müslümanlar mı, yoksa Orta Avrupa'nın kurtuluşu ve soğuk savaşın sonu mu"

Sosyalizme karşı zafer kazandık, önemli olan budur diyor Brzezinski. Diğer "yeni sorunlar" bu büyük zaferin yanında pek önemli değildir. Çünkü Brzezinski sınıfsal düşünür. Her emperyalist gibi o da en başta kominizm düşmanıdır...

Her şey Amerikan İmparatorluğu için...

Kitapları, yazılarıyla da ünlüdür Zbigniew Brzezinski. En çok tanınan kitabı da Büyük satranç tahtası (The Grand Chessboard)'dır. Kitap, emperyalizmin dünya üzerindeki mutlak zaferini ilan ederken; dünyanın artık tek kutuplu bir yer olduğunu söylerken, diğer yandan da -ve esas olarak - ABD'yi yeni tür bir süper güç olarak tanımlıyordu. Söz konusu olan Amerikan İmparatorluğu'ydu. Brzezinski'ye göre, "tarihte ilk kez bir süper güç, gerçekten küresel rakipsiz"di.

Ama buna rağmen Brzezinski Amerikan imparatorluğu'nun mutlak hakimiyeti için sürekli olarak hegemonya mücadelesi vermesi gerektiğini söylüyordu. Amerika kendini Ortadoğu'yla sınırlanamıyordu. Kfkasya, Balkanlar, Orta Asya ve Uzak Doğu... buraları da zorlamalıydı.

Yani özetle hucumda bir Amerika, saldırgan bir Amerika... Bölgesel krizler, ekonomik müdahaleler, işgaller... bunlar olacaktı. Bunların sonucunda da dünya halkları milyon milyon ölebilirdi. Göçlere zorlanabilirdi. Açlık, kan, gözyaşı. ölümler... Amerikan İmparatorluğu'nun hegemonyasının halklara biçilen faturası olmaya devam edecekti.

"... başka çareler düşünmeliyiz"

Brzezinski, tüm emperyalistler gibi, halklara yaşattıklarının , yarattıkları tablonun farkındadır. Ve bu tablonun dünya halklarında bir karşılığının olacağını da bilincindedir.

Korkudur bu... Halklar "artık yeter" diyerek ayağa kalktıklarında emperyalistlerin başına neler gelir, bilir Brzezinski. İsyân, direniş, ve devrimler... O halde bu tehlikelere, dinamiklere karşı bir şeylae yapılmalıdır. Özellikle de gençlik... çok korktuğu gençlik için bir şeyler yapılmalıdır. Yeni strateji adlı

kitabında bakın bunu nasıl ifade ediyor: "(...) Şu anda ABD'nin hakimiyet emellerine karşı dünya üzerinde nüfusu genç, eğitimsiz, işsiz ve yeni teknolojilerin verdiği imkanlar sayesinde dünyada olup bitenlerden haberdar son derece öfkeli milyonlar var. Onların başında nükleer bomba patlatamayacağına göre başka çareler düşünmeliyiz."

Nükleer bomba değil belki ama sayısız türde bombaları kullanmaktan vazgeçmiş değil Amerikan emperyalizmi. Başımıza yağın bombalardan biliyoruz bunu. Ama elbette Brzezinski'nin söylediği gayet açıktır... İdeolojik bombardımandan bahsediyor Brzezinski. Psikolojik savaştan söz ediyor. Soğuk savaş sona ermiş olsa da, emperyalizm varoldukça vazgeçmeyecekleri psikolojik savaştan... Ve her geçen gün bu zorunluluğun büyüdüğünün altını çiziyor Brzezinski. Çünkü öfkesi büyüyor kara kara kafalı halkların ve Brzezinski'ler bu öfkenin yıkıcı gücünü çok iyi biliyorlar.

O halde, diyorlar, ters-düz edilmeli tüm gerçekler. Halklar önce ideolojik olarak teslim alınmalı. Bunun için beyinlere saldırılmalı. Emperyalist ideoloji empoze edilmeli. Yozlaştırılmalı halklar. Kendini taanımamalı. Dostu-düşmanı kim, bilmemeli. Nereden geldik ve nereye gidiyoruz, bir fikri olmamalı. Sınıf bilincinden, ulusal bilinçten, tarış bilincinden yoksun olmalı.

Halkların bilinçleri teslim alınmalı... Bunun için nükleer bomba işe yaramıyacağına göre; ideoloji, kültür, sanat, yozlaşma... bombardımanı temel alınmalı.

Sonuç olarak...

Unutmak mümkün ve doğru olabilir mi Zbigniew Brzezinski'yi? Olamaz elbette. Belleğimize kazıyoruz onu. Suçlarıyla beraber. Halklara yaşattıklarıyla beraber, hiç unutmamacısına kazıyoruz belleğimize.

Ve elbette pasif bir fiil değildir unutmamak. Hatırlamakta öyle... Sayısız eylemin ön koşuludur, ilk adımdır. Hesap sormanın mesela. Ya da savaşmanın ilk adımı... Ve hatta bu günün dünyasında eş anlamlı sayılırlar.

Unutmamak, savaşmaktır...

Brzezinski'leri unutmayacağız. Brzezinski'lerin Amerikan İmparatorluğu'na karşı savaşacağız. Kurtuluşa kadar hem de...

Engin TANER